

L'ENTREVISTA:

Entrevistem: Als "JOVES GUIES", uns grup de nois/es que ajuda a rebre els nouvinguts al centre. Van ser guardonats fa poc al Teatre Principal per l'esforç i el treball de cara a qui que no coneix l'institut...

Quina és la funció dels guies?

Els joves guies, el que fem, és ajudar els nouvinguts que han arribat d'un altre país i els ensenyem el 'col·le', les assignatures que tenen i els ajudem si necessiten ajuda...

Expliqueu-nos la vostra experiència a l'arribar aquí.

Vaig venir l'any passat i em va ajudar l'Andrea Biel, que va fer aquest programa. Em va ajudar, m'ensenyà l'escola i em va presentar els companys. Ella era la guia i jo era la guiada.

Des de quan existeix la formació dels joves guies?

Aquí és el segon any, a Sabadell, el tercer. Cada anys s'incorpora a escoles de primària i secundària. A final de curs, es fa una festa i es dona un diploma ja que han fet el curs.

Porta feina?

No sempre s'arriba a la pràctica. Fer aquest curs és voluntari (se n'informa a l'alumnat i ho fa qui vol). El que volem organitzar, a partir de l'any que ve, és que es treballi a les tutories de 1r i 2n. Creiem que és una formació que l'hem de tenir; tothom ha d'entendre que és difícil arribar a un lloc nou (la integració costa i sempre va bé tenir companys a prop). És molt important que el primer dia ja es parli el català.

Ens ho podríeu matisar?

Jo sóc d'Armènia i quan vaig arribar, com que el meu oncle era d'Aragó, sempre li parlaven en castellà i quan vaig arribar aquí tots estaven parlant català i jo em vaig quedar dient: "No entenc res del que diuen...". Tots començaven a parlar-me castellà, a la classe. Però des del principi em va quedar el castellà; ara ja sé parlar els dos bé...

Heu tingut alguna anècdota sobre això?

A quart, l'Anne, va fer un treball de recerca sobre el genocidi armeni i, quan va fer l'exposició, ho va fer en català. Tothom es quedà parat. Quina mania tenim els d'aquí: parlar castellà vinguís d'Armènia, del Marroc o d'Equador. Van pensar: "Parla català?". Sí que parla català! Està fent una feina a l'aula d'acollida!

I com va anar?

Jo estava a l'aula amb la Maria Calzada i tots em parlaven castellà. Començo a parlar català i tots em comencen a mirar. No els agrada o està malament? Alguns em venien a dir: "Ai, que bé que ho has fet. No sabíem que parlaves català. Doncs parla català amb nosaltres, que ens agrada més." Em pensava que no els hi agradaria. Els

tes coses. Algunes persones no tenen feina i com que aquí van bé les coses, es queden. Tots volen aconseguir una feina i una vida millor ja que allà la vida social no va tan bé.

Quina part de l'adaptació és la més difícil?

Quan arribes a un país nou, que no coneixes gens, adaptar-se, fer el que fan ells i parlar el mateix idioma és molt complicat, costa molt. Si et pregunten: "Com et dius?", i no saps parlar la llengua... A mi la llengua no em va costar tant perquè sempre estava parlant amb gent. Si estàs a un lloc i no parles gens, no pots aprendre. Relacionar-se i estar amb els companys, buscar amics costa més. Crec que la gent d'aquí no pot dir "Nosaltres som catalans o espanyols i no estarem amb aquest perquè és estranger". Sempre he pensat que tots som iguals, cristians o musulmans. Has de comprendre que hi ha gent que ve de fora que no parla la teva llengua i que els has d'ajudar.

ANNE I ROGER

FULL INFORMATIU

Número 3

S'ACABA EL CURS

<<Ja arriba l'estiu, s'acaba el curs... I vénen a visitar-nos els futurs alumnes de l'Escola Industrial>>

<<Londres, Mallorca i Port Aventura: les destinacions d'aquest final de curs tan i tan esperat...>>

EL 19 DE JUNY, TEATRE:

Aviat es presentarà una obra de teatre de pares i professors de l'escola Industrial. S'anomena TEIATRO i representa el retrobament d'un grup d'amics que feien teatre molt de temps endarrere. No us la perdeu, hi esteu convidats. (19 de Juny, sala d'actes)

CRÈDITS:

Agraïm la col·laboració: a la Glòria Macià, als Joves Guies i als alumnes enquestats de 1r d'ESO A i B. També a l'Enric Moles (per donar opinió). **Han fet aquest reportatge:** Marcel Castillejo, Júlia Gallifa, Joan Arbonés i Miquel Domènech (equip de premsa de l'institut).

LA NOTÍCIA:

Ja falten pocs dies per les vacances d'estiu i, per tant, s'acaba el curs. S'han organitzat una sèrie d'activitats/sortides especials per aquesta causa. Els viatges de 3er i 4rt d'ESO van ser el centre d'atenció, com també la sortida a Port Aventura. Però no hem d'oblidar-nos d'una cosa...

Els nois i noies que ara estan fent 6è de primària van vindre a visitar l'escola per saber com és. En definitiva, que són un dies molt moguts per a tothom.

ENLLOC COM A CASA:

Els estudiants de tercer d'ESO han tornat rebentats però sans i estalvis del seu viatge a Londres, i disposats a repetir!

Després d'haver estat mesos esperant la sortida de fi de curs, aquest somni llunyà s'ha fet realitat: gràcies a l'Eurotúnel travessaren el mar fins a les costes d'Anglaterra.

Sortiren el dia 15 i tornaren el 22 de maig, una setmana que, tot i que per a ells fou molt breu, difícilment podran oblidar. Ara, concentrats en la recta final, recorden la primera nit a l'autocar, just abans d'arribar a l'hotel, en què no van aconseguir aclucar l'ull.

"Va ser el millor de tot!", "No me la perdria per res del món." "No penso tornar a dormir-hi mai més." No són pas pocs i variats els comentaris i històries que se'n fan.

Després va arribar el millor: Londres ciutat. La visitaren de "dalt a baix" recorrent a corre-cuita els seus indrets més emblemàtics. Gaudiren del *Big Ben*, del canvi de guàrdia, del *British Museum*, del *Buckingham Palace*, del museu de cera de *madame Tussauds*, d'una volta amb el *London eye*...

Continuaren la ruta cap a Bath, ciutat amb uns banys de remarcable història on els esperaven les famílies d'acollida. Amb elles posaren en pràctica l'anglès après, les cinc frases bàsiques i la tècnica de buscar al diccionari. Finalment tothom ho va aconseguir amb èxit. Més endavant, contemplaren els cercles dels druides de *Stonehenge* i visitaren el menjador del college d'Oxford on es va rodar la pel·lícula de *Harry Potter*.

Així doncs, els estudiants, ja a casa, recorden tot allò viscut i reviu aquells moments amb les amistats encara més unides.

Glòria Macià Muñoz, 3r A

2 Veuràs el reportatge visitant la web: www.escolaindustrial.org

BENVINGUDA DE FUTURS ALUMNES:

Els futurs alumnes que l'any vinent cursaran 1r d'ESO, van venir a l'edifici per informar-se de com era. Com en anys anteriors, primer, es començà per la tradicional xerrada amb el director (Joaquim Millán), que els hi va donar la benvinguda i els hi va explicar el funcionament.

Després, es van organitzar en 12 grups i van fer una gimcana organitzada pels professors. Un cop acabades les proves, es va repartir berenar a tothom. Hem fet preguntes a Enric Moles, de l'escola CEIP Nostra Llar per saber la seva primera visió sobre un institut...

-Què t'ha semblat l'edifici? Molt bé, ja l'havia vist una mica... Estic molt content d'haver vingut, m'agrada molt. L'edifici és bastant gran. M'imaginava un edifici molt gran i ara he vist que en són dos!

-En general, t'ha agradat la gimcana? M'ha agradat molt per les diferents activitats que han preparat els professors de diferen-

-Has conegut alguna persona? He reconegut a un noi que es diu Marc Plana i he vist molta gent que coneixia però que no van al meu cole i que l'any que ve els veuré.

-Què t'ha agradat més o menys? El que m'ha agradat més ha estat... el taller de gimnàstica i el que m'ha agradat menys ha estat el taller de cuina (de fer menus), que era

un "rotllo" perquè havíem d'escriure.

-Què t'ha sorprès, comparat amb l'escola? Sobretot les aules de tecnologia i la resta de classes que teniu aquí.

-I ara, què prefereixes: primària o secundària? L'institut, i tant! Perquè primària ja avorreix, hi ha tots els nens petits, vull conèixer nova gent i lligar una mica, també...

L'ENQUESTA:

Hem decidit preguntar als alumnes d'una classe (concretament, la de 1er d'ESO A i B) quina és la seva atracció preferida de Port Aventura i els resultats de l'estadística són aquests...

